

Ζωα
Κεχχερίων, ὄφης.

Νικαίτης
Θυρίων.
(Otto Schneiders
"Endung")
Lipsiae 1856

458

εἶ γε μὴν Ἡφαίστιο χαλαιοπόδοι περικύβον
βίοναι ἢ ἔλκον δυσχίμερον, αἶτ' ἔτι νόστιμον
Θρηίκην βιβλάντα ἐνὰς, Ῥουκενίδιος Ἡρως

463

"Ἐβροῦ" κα, Ζωαίαντ' ὅρη χιόνισσι φάλαρα
καὶ δρυὸς διαχρίδας, τόδ' ἐν ἑνὶ ἄντρον,
δύω κεχχερίων δολιχὸν τίρας, ^{ὅν τε λίσσεται} περίστειται φοβίβου.
ἀλόχον ἀδάφαιον, περίστειται φοβίβου.

465

τῷ πάχετος μῆνός τε ποδύλορον αἶμα δὲ σαρκί
πυδιδόνας κατέχευε δυσάδίας, αἶδ' ἐπὶ χυίοις
ἰοβόροι βόσκονται. αἶδ' ὅπ' οὐκ ἔστιν ὕδρω
ἄλγειον ἐνβαρύνοντα κατὰ μέσον ὀμφαλὸν ἔχει.
Ἦτοι ὅτ' ἡλίοιο θρυγνύται ἵσταται αὐτός,

470

ὄφρα κακῶσιν ἐπὶ σπένδαται ὀφείοντα,
αἶματος ἰσχανόν, καὶ ἐπὶ κτίλα μῆδα δουκῶν,
ἢ ἔλκον ἢ ἄλλουχλον ὅτ' ἀμφ' ἐλάνθῃσι κακιδναῖς
ἄχραυλα γέχωνσι, λελειπόντες ἔρχα νομήων.

475

μή σ' οὐ γε θαρσάλος περ ἐὼν διδὼς θύμεναι ἄντην
καυνομένην, μὴ δὴ σε καταπλήξῃ καὶ ἀνάχῃ
πᾶν δοι μαστίγῃ οὐρῇ δύμας, ἐν δὲ καὶ αἶμα
λαίφαι μῆνιδας ἀναρρίφας ἐν αἵματι.

480

Φεῦγε δ' αἶς σποδινὴν τε καὶ οὐ μέαν ἀτραπίον ἴλκων,
δοχρὸς ἀνακροῦν θυρὸς πάτον. ἢ χάρ' ὁ δεινοῦς
βλάπτειται ἐν καμπῇσι πολυπρέπτοις ἀνάνδρις,
ἰδίαν δ' ὠκυόλος ἐπιβραδύνει στίβον ἔρπει.

Τοῖς Θρηίκῃσι ὄφιν κύνουσι ποδάρι.

ἀνὸς οὐδὲν

463. κεχρηται. ἔστι δὲ οὗτος μαγὸς κατόπιστος

Σχόλια.

οὗτοι δόξα. Ἄκουα αὐτὸν δέχῃ ἢ διὰ τὸ πολλοδίοντα τῶν φοβίων ἢ διὰ τὸ γυναικῶν.

Ἄλλω. Ἄκουα εὐδον τὸ κεχρηται ἢ διὰ τὸ ἐαυτὸν κασιγῆναι τῇ ἀγῇ φεικόμεν ἐν γὰρ ἐς δόξα ἐαυτῶν, ἢ διὰ τὸ δύνειν πορὰ τὸ αἶμα τοῦ ἀνθρώπου, ἅτινα δὲ ἐδύναντο. πορὰ δὲ τὸ αἶμα δὲ τῶν καταβείδων.

465. οὐφὰ δὲ σαρφί. Ταχὺς δὲ περὶ τὴν σάρκα συνεδρῶν ἐπαινοῦσιν οὐφῶν, αὐταὶ γὰρ οἶον αἱ πεδίδον, οἱ δὲ Αἰοδῶν τὸ φέρον πεδίδον δέχοντο.

470. μαγιστρὸν. Ἀπὸ τοῦ ἵππου φέρον.

471. ἐπὶ κτίδα δὲ πίδα. τὰ ἵππα φέροντα τῶν υλίων, τούτοις τῶν προκαυμένων κτίων.

473. ἀχραδόν. Τούτοις οἱ σοφίαι, καταβείδων τὰ ἔρχατῶν νομῶν, τούτοις τῶν θομῶν, καταβείδων ἐαυτοῦ φέροντα φάλα ἐπὶ τῶν φανερῶν, ἢ γὰρ ἐπικυμῶν ἐχέων.

475. καταβείδω. Ἀπὸ τῶν ἀχρεῶν ἢ περιβείδω, ἢ γὰρ περιβάνω.

476. κασιγῆναι. Ἐαυτὸν εὐδοκῶν, ἢ ὅτι ἂν δίδω πλῆθος.

477. καὶ κτίδας τὰς οἰκίας, ἢ τὰς τῶν πάλαιον, ἢ τὰς οἰκίας χάνοντες.

478. δόξα. Ἐαυτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων πορῶν.